

Daniela Vávrová

426383

Jarní semestr

RLB83/P

Nové náboženské proudy a sociální změny

Zmiňované lokality se velmi výrazně liší svými vztahy a vlivem církve na jednotlivé členy komunity. První případ z východního Slovenska, kde se Romové hlásí ke svědkům Jehovovým, na mě oproti druhému případu působil zcela idylicky. Jelikož se ve svém životě opírají o základní pilíře víry Svědků Jehovových, nikdo zde nerozlišuje, zdali je daný člen Rom nebo není. Důležité pro ně je, že jsou všichni lidskými bytostmi a tak k sobě také vzájemně přistupují- s úctou a pokorou. „Bílí“ obyvatelé berou své romské spoluobčany za právoplatné členy komunity a stejně tomu tak i je ze strany romských obyvatel. Ačkoliv o této náboženské skupině nemám příliš dobré mínění, domnívám se, že v tomto případě pomohla všem obyvatelům žít harmonickým životem bez etnických předsudků. Samozřejmě, že i zde se nějaké předsudky najdou- jedná se o ty, které jsou zejména u laické populace hluboce zakořeněny- např. že Romové moc nedbají na hygienu nebo, že kradou. „Bílí“ obyvatelé však zdůrazňují, že díky Svědkům Jehovovým se Romové těchto „zlovyků“ zbavili. V textu jsem se však také setkala s tím, že někteří Romové konvertovali ke Svědkům Jehovovým z důvodu nespravedlnosti ze strany „bílých“. Tím myslím případ, kdy jedna Romka přestala chodit do kostela kvůli tomu, že se „bílí“ obyvatelé divili tomu, co tam dělá.

Zcela jiná situace panuje v romské kolonii v Plaveckom Štvrtku poblíž Bratislavy. Zde se kolonie rozdělila na dvě části-na tzv. Bučanských a tzv. Čtvrteckých. Nutno podotknout, že tato až vražedná nenávist není založená na rozporech ohledně náboženství, nýbrž na rodinných přesmyčkách (myslím, si, že není předmětem tohoto úkolu podrobně vysvětlovat, proč se tomu tak stalo, jen jsem chtěla zmínit, že za tím nestály náboženské rozepře). Vztahy v kolonii může myslím si dobře ilustrovat vysoký sloup mezi oběma jejími částmi, který zcela vystihuje nevraživost obou skupin. Rozdíly existují nejen na poli náboženském, ale také co se týče vztahů k „bílým“ částí obyvatel, jenž žije mimo kolonii. Zatímco první část kolonie, autorkou nazývána jako „tradiční“ skupina (Čtvrtečtí), má negativní vztah k bílým obyvatelům a nechce s nimi mít nic společného, druhá část nazývána jako „progresivní“ přijala nový systém hodnot od „bílých“ obyvatel. Odsuzuje ostatní Romy a jejich styl života- nezaměstnanost, velké počty dětí atd. Tento jejich příklon k jinému stylu života samozřejmě ještě více rozdmýchává rozpory v kolonii. Co se týče náboženství, tak první skupina se hlásí

k tradiční církvi, zatímco druhá je otevřena různým alternativám. Proto první část kolonie nazývá nábožensky otevřenější skupinu jako satanisty a společníky ďábla. Mezi progresivní skupinou se rozšířilo náboženské hnutí Slovo života, avšak na základě rozporů s farářem poté vymizelo (dalo tak vzniknout další skupině tzv. Malackých). Nicméně progresivní skupina se posunula dále k dalším náboženským alternativám a hnutí Slovo života bere jako svůj vývojový skok. Vývoj progresivní skupiny se snažím vysvětlit hlavně proto, abych mohla poukázat na to, že první skupina se striktně drží „tradičního“ náboženství.